ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 20.5.2020 г.
COM(2020) 512 final

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно националната програма за реформи на Италия за 2020 г. и съдържаща становище на Съвета относно програмата за стабилност на Италия за 2020 г.

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно националната програма за реформи на Италия за 2020 г. и съдържаща становище на Съвета относно програмата за стабилност на Италия за 2020 г.

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 121, параграф 2 и член 148, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики[1], и по-специално член 5, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси[2], и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия,

като взе предвид резолюциите на Европейския парламент,

като взе предвид заключенията на Европейския съвет,

като взе предвид становището на Комитета по заетостта,

като взе предвид становището на Икономическия и финансов комитет,

като взе предвид становището на Комитета за социална закрила,

като взе предвид становището на Комитета за икономическа политика,

като има предвид, че:

(1) На 17 декември 2019 г. Комисията прие годишната стратегия за устойчив растеж, с което постави началото на европейския семестър за координация на икономическите политики за 2020 г. Тя взе надлежно предвид Европейския стълб на социалните права, провъзгласен от Европейския парламент, Съвета и Комисията на 17 ноември 2017 г. Въз основа на Регламент (ЕС) № 1176/2011 на 17 декември 2019 г. Комисията прие също доклада за механизма за предупреждение, в който беше посочено, че Италия е една от държавите членки, за които ще се извърши задълбочен преглед. На същата дата Комисията прие и Препоръка за препоръка на Съвета относно икономическата политика на еврозоната.

(2) Докладът за Италия за 2020 г.[3] беше публикуван на 26 февруари 2020 г. В него бяха оценени напредъкът на Италия по изпълнението на специфичните

[1] ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.
[2] ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.
[3] SWD(2020) 511 final.

препоръки, приети от Съвета на 9 юли 2019 г.[4], последващите действия във връзка с препоръките, приети през предходните години, и напредъкът на държавата по изпълнението на националните ѝ цели по стратегията „Европа 2020“. В доклада беше включен и задълбочен преглед по член 5 от Регламент (ЕС) № 1176/2011, чиито резултати също бяха публикувани на 26 февруари 2020 г. Анализът на Комисията ѝ даде основание да заключи, че в Италия са налице прекомерни макроикономически дисбаланси. По-конкретно, големият държавен дълг и продължителната слаба динамика на производителността са предпоставка за рискове с трансгранично значение в контекст на висока безработица и все още високо равнище на необслужваните кредити.

(3) На 11 март 2020 г. Световната здравна организация обяви официално световна пандемия от COVID-19. Това е тежка извънредна ситуация в областта на общественото здраве, която засяга гражданите, обществата и икономиките. Тя поставя националните здравни системи под силен натиск, причинява смущения в световните вериги за доставки, нестабилност на финансовите пазари и сътресения в потребителското търсене и се отразява отрицателно на различни сектори. Застрашени са работните места и доходите на хората, както и стопанската дейност на предприятията. Пандемията предизвика голямо икономическо сътресение, от което вече има значителни последици в Европейския съюз. На 13 март 2020 г. Комисията прие съобщение[5], в което се призовава за координирани икономически мерки в отговор на кризата, включващи всички участници на национално равнище и на равнището на Съюза.

(4) Редица държави членки обявиха извънредно положение или въведоха спешни мерки. Всички спешни мерки следва да бъдат строго пропорционални, необходими, ограничени във времето и в съответствие с европейските и международните стандарти. Те следва да подлежат на демократичен надзор и независим съдебен контрол.

(5) На 20 март 2020 г. Комисията прие Съобщение относно активирането на общата клауза за дерогация, предвидена в Пакта за стабилност и растеж[6]. Както е посочено в член 5, параграф 1, член 6, параграф 3, член 9, параграф 1 и член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1466/97 и член 3, параграф 5 и член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1467/97, клаузата улеснява координирането на бюджетните политики в период на драстичен икономически спад. В своето съобщение Комисията излага пред Съвета становището си, че предвид очаквания драстичен икономически спад вследствие на разпространението на COVID-19 настоящите условия позволяват активирането на клаузата. На 23 март 2020 г. министрите на финансите на държавите членки се съгласиха с оценката на Комисията. Активирането на общата клауза за дерогация позволява временно отклонение от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план. Във връзка с корективните мерки на Пакта за стабилност и растеж Съветът може също така да реши, по препоръка на Комисията, да приеме промяна във фискалната траектория. Общата клауза за дерогация не спира прилагането на процедурите, предвидени в Пакта за стабилност и растеж. Тя позволява на държавите членки да се отклонят от бюджетните задължения, които обичайно се прилагат, като същевременно дава възможност на Комисията

[4] ОВ C 301, 5.9.2019 г., стр. 117.
[5] COM(2020) 112 final.
[6] COM(2020) 123 final.

и на Съвета да предприемат необходимите мерки за координиране на политиката в рамките на Пакта.

(6) Необходими са постоянни действия за ограничаване и контрол на разпространението на пандемията, за повишаване на устойчивостта на националните здравни системи, за смекчаване на социално-икономическите последици чрез мерки за подкрепа на предприятията и домакинствата и за гарантиране на подходящи здравословни и безопасни условия на труд с оглед на възобновяването на икономическата дейност. Съюзът следва да използва пълноценно различните инструменти, с които разполага, за да подкрепи усилията на държавите членки в тези области. Успоредно с това държавите членки и Съюзът следва да работят съвместно, за да подготвят мерките, необходими за връщането към нормалното функциониране на нашите общества и икономики, както и към устойчивия растеж, интегрирайки наред с другото екологичния преход и цифровата трансформация и вадейки всички поуки от кризата.

(7) Кризата, свързана с COVID-19, изтъкна гъвкавостта, която предлага единният пазар по отношение на адаптирането към извънредни ситуации. За да се гарантират обаче бърз и плавен преход към етапа на възстановяване и свободното движение на стоки, услуги и работници, извънредните мерки, които възпрепятстват нормалното функциониране на единния пазар, трябва да бъдат премахнати веднага щом престанат да бъдат абсолютно необходими. Настоящата криза показа необходимостта от планове за готовност за действие при кризи в здравния сектор, които да включват по-конкретно по-добри стратегии за покупки, диверсифицирани вериги на доставки и стратегически запаси от основни консумативи. Тези елементи са изключително важни за разработването на по-обхватни планове за готовност за действие при кризи.

(8) Законодателят на Съюза вече измени съответните законодателни уредби[7], предоставяйки на държавите членки възможността да мобилизират всички неизползвани ресурси от европейските структурни и инвестиционни фондове, за да могат да се справят с извънредните последици от пандемията от COVID-19. Тези изменения ще осигурят допълнителна гъвкавост, както и опростени и рационализирани процедури. За да се намали натискът върху паричните потоци, за счетоводната година 2020—2021 държавите членки могат също така да се възползват от 100-процентово съфинансиране от бюджета на Съюза. Италия се насърчава да използва пълноценно тези възможности, за да помогне на хората и секторите, които са в най-затруднено положение.

(9) Има вероятност социално-икономическите последици от пандемията да засегнат в различна степен италианските региони и територии поради дългогодишните икономически и социални неравенства, различаващият се потенциал на тяхната

---

[7] Регламент (ЕС) 2020/460 на Европейския парламент и на Съвета от 30 март 2020 г. за изменение на регламенти (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013 и (ЕС) № 508/2014 във връзка със специални мерки за мобилизиране на инвестиции в системите на здравеопазване на държавите членки и в други сектори на техните икономики в отговор на избухването на COVID-19 (Инвестиционна инициатива в отговор на коронавируса) (ОВ L 99, 31.3.2020 г., стр. 5) и Регламент (ЕС) 2020/558 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2020 г. за изменение на регламенти (ЕС) № 1301/2013 и (ЕС) № 1303/2013 по отношение на специалните мерки за предоставяне на изключителна гъвкавост за използване на европейските структурни и инвестиционни фондове в отговор на избухването на COVID-19 (ОВ L 130, 24.4.2020 г., стр. 1).

конкурентоспособност и степента им на зависимост от туризма. Това води до риск от увеличаване на регионалните и териториалните различия в рамките на Италия, което ще задълбочи тенденциите на различия между по-слабо развитите и по-силно развитите региони, между социалните периферии и останалите градски райони, както и между някои градски райони и селските райони. В съчетание с риска от временни смущения в процеса на сближаване между държавите членки настоящата ситуация изисква целенасочени мерки на политиките.

(10) На 30 април 2020 г. Италия представи своята програма за стабилност за 2020 г.

(11) Спрямо Италия понастоящем се прилагат предпазната част на Пакта за стабилност и растеж и правилото за дълга.

(12) В своята програма за стабилност за 2020 г. правителството планира номиналното салдо да се влоши, преминавайки от дефицит в размер на 1,6 % от БВП през 2019 г. към дефицит от 10,4 % от БВП през 2020 г. Предвижда се през 2021 г. дефицитът да спадне до 5,7 % от БВП. След като през 2019 г. се стабилизира на 134,8 %, съгласно програмата за стабилност за 2020 г. съотношението на консолидирания държавен дълг към БВП се очаква да достигне 155,7 % през 2020 г. Макроикономическата и фискалната перспектива се характеризират с високата степен на несигурност, породена от пандемията от COVID-19. Съществуват специфични за държавата рискове, залегнали в основата на бюджетните прогнози, а именно значителния размер на публичните гаранции и нестабилността на доходността на държавните ценни книжа.

(13) В отговор на пандемията от COVID-19 и като част от координирания подход на Съюза Италия прие бюджетни мерки за увеличаване на капацитета на своята здравна система, ограничаване на пандемията и предоставяне на непосредствена помощ на хората и секторите, които са особено засегнати. Според програмата за стабилност за 2020 г. тези бюджетни мерки възлизат на 4,5 % от БВП през 2020 г. Мерките включват укрепване на здравеопазването и гражданската защита, разширяване на схемите за добавки към възнагражденията и финансова подкрепа за самостоятелно заетите лица и предприятията. Освен това Италия въведе мерки, в това число отсрочване на данъци и гаранции по заеми, които ще допринесат за поддържането на ликвидността на предприятията, без да имат пряко отражение върху бюджета. Като цяло мерките, предприети от Италия, са в съответствие с насоките, изложени в Съобщението на Комисията за координирани икономически мерки в отговор на пандемията от COVID-19. Цялостното прилагане на тези мерки, последвано от пренасочване на фискалните политики към постигане на разумни фискални позиции в средносрочен план, когато икономическите условия позволяват това да се случи, ще допринесе за запазването на фискалната устойчивост в средносрочен план.

(14) Въз основа на прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г. при непроменени политики се предвижда салдото по консолидирания държавен бюджет на Италия да бъде -11,1 % от БВП през 2020 г. и -5,6 % през 2021 г. Съотношението на консолидирания държавен дълг към БВП се очаква да достигне 158,9 % от БВП през 2020 г. и 153,6 % през 2021 г.

(15) На 20 май 2020 г. Комисията публикува доклад, изготвен в съответствие с член 126, параграф 3 от Договора, тъй като Италия не спази правилото за дълга през 2019 г. и планира превишаване на прага от 3 % от БВП за дефицита през 2020 г. Като цяло анализът показва, че няма достатъчно доказателства, въз

основа на които да се заключи дали критерият за дълга, определен в Договора и в Регламент (ЕО) № 1467/1997, е спазен или не, като същевременно критерият за дефицита не е изпълнен.

(16) Пандемията от COVID-19 оказа безпрецедентен натиск върху националната здравна система, подчертавайки структурните слабости и необходимостта от повишаване на готовността за реакция при кризисни ситуации. Въпреки по-ниските от средните за ЕС разходи за здравеопазване здравната система на Италия се характеризира с високо специализирани и качествени универсални услуги и като цяло успява да предостави достъпно здравно обслужване. При все това, особено в началото на пандемията, разпокъсаността на управлението на здравната система и координацията между централните и регионалните органи забавиха прилагането на някои противоепидемични мерки. Реакцията на регионалните здравни системи спрямо кризата беше основана преди всичко на извънредната мобилизация, по-специално на здравните работници и местните социални служби. Това компенсира ограниченията, свързани с физическата инфраструктура, броя на здравните работници и инвестициите през последните години, предназначени за подобряването на структурите и услугите. Италианското правителство положи големи усилия за възпиране на разпространението на вируса, намаляване на натиска върху болниците и създаване на допълнителен капацитет за медицинско обслужване. В момента се подготвя дългосрочна противоепидемична стратегия, за да се гарантира безопасното възобновяване на производствената дейност. Освен усъвършенстването на процесите на управление и плановете за готовност за действие при кризи, политиките в периода след кризата с COVID-19 следва да се стремят към преодоляването на недостига на публични инвестиции в здравеопазването. В средносрочен и дългосрочен план изготвянето на стратегически инвестиционен план ще бъде от основно значение с оглед на повишаването на устойчивостта на италианската здравна система и на обезпечаването на постоянното предоставяне на достъпно здравно обслужване. Предвид актуалните прогнози за работната сила следва да се даде приоритет на изготвянето на политики за премахване на препятствията в обучението, набирането и задържането на здравните работници.

(17) Въведените в отговор на здравната криза ограничителни мерки оказват силно отрицателно влияние върху пазара на труда и социалните условия. Преди кризата социалната ситуация бавно се подобряваше, въпреки че рисковете от бедност или социално изключване, бедност сред работещите и неравенство по отношение на доходите продължаваха да са големи и да се различават значително в отделните региони. Като се имат предвид текущите и следкризисните последици от разпространението на COVID-19, следва да се укрепят мрежите за социална сигурност, за да се гарантира подходящо заместване на доходите, независимо от трудовия статус, включително за хората, имащи пропуски по отношение на достъпа до социална закрила. Укрепването на механизмите за заместване на доходите и подкрепа е от особено значение за работниците с нетипични форми на заетост и лицата в уязвимо положение. Предоставянето на услуги, целящи социалното приобщаване и приобщаването към пазара на труда, също е от ключово значение. Новата схема за минимален доход, от която през изминалата година се възползваха над един милион домакинства (в размер на средно 513 EUR), би могла да смекчи последиците от кризата. При все това нейният обхват спрямо уязвимите групи би могъл да се подобри. Правителството въведе временно допълнителен „извънреден доход“ в

подкрепа на домакинствата, които досега не отговаряха на условията за получаване на минимален доход. Хората, заети в сенчестата икономика, особено в сектори като селското стопанство, хранително-вкусовата промишленост и жилищното строителство, също рискуват да се окажат без възможности за достъп до мерките за социална закрила и подпомагане за доходите. В отговор на това предизвикателство наскоро правителството смекчи правилата за узаконяване на трудовия статус на недекларираните работници и за получаване или удължаване на срока разрешенията за пребиваване на работещите мигранти. Отрицателните демографски тенденции и изтичането на мозъци също влошават перспективите за растеж. В допълнение към по-трудните условия на пазара на труда липсата на качествени услуги води до обезлюдяване на южните региони и селските райони. Подобряването на достъпа до електронни услуги е от основно значение, особено в условията на ограничена мобилност.

(18) От началото на кризата Италия предприема стъпки за смекчаване на последиците за заетостта. Схемите за временна безработица, т.нар. „cassa integrazione“, играят важна роля и се очаква да продължат да бъде от значение и в бъдеще. Обхватът на критериите за допустимост беше разширен, за да включи малките предприятия и микропредприятията и всички икономически сектори и наети лица. Освен това бе създадена отделна (временна) схема за самостоятелно заетите лица. Условията на пазара на труда продължиха да се подобряват в периода преди кризата. През 2019 г. равнището на заетост достигна 64 % — най-високото отчитано някога равнище. То обаче все още бе доста под средното за Съюза. Равнището на безработицата се запази високо, както и другите показатели за застоя на пазара на труда, и според прогнозата на Комисията то се очаква да се повиши още, достигайки 11,8 % през 2020 г., и да спадне на 10,7 % през 2021 г. Делът на временните договори също беше голям, въпреки че от средата на 2018 г. създаването на работни места се определя от сключването на постоянни трудови договори. В бъдеще за стимулирането на устойчиво и приобщаващо възстановяване от основно значение ще бъде интеграцията на пазара на труда на неактивните млади хора и жените. Бяха предприети действия за укрепването на публичните служби по заетостта и за по-доброто им интегриране със социалните услуги, ученето за възрастни и професионалното обучение. Въпреки това капацитетът им за намиране на работа все още е слаб и се различава значително в отделните региони. Участието на работодателите също продължава да е недостатъчно. В хода на постепенното вдигане на ограничителните мерки гъвкавите схеми на работа и дистанционната работата могат да подпомогнат предприятията и работниците. В отговор на кризата правителството прие временни мерки с оглед на съчетаването на личния и професионалния живот, като например насърчаване на дистанционната работа, специални отпуски и предоставяне на ваучери за гледането на деца. Въпреки положените в последно време усилия, мерките за насърчаване на равните възможности и политиките за постигане на равновесие между професионалния и личния живот, наред с предоставянето на достъпни услуги за образование и грижи в ранна детска възраст и услуги за дългосрочни грижи, продължават да бъдат незадоволителни и слабо интегрирани.

(19) Настоящата извънредна ситуация показва също така необходимостта от подобряване на обучението и уменията в областта на цифровите технологии, включително за възрастните в трудоспособна възраст, и дистанционното обучение. Инвестициите в образованието и уменията са от основно значение за стимулирането на интелигентно и приобщаващо възстановяване и за

поддържането на постоянен курс при осъществяването на екологичния и цифровия преход В това отношение постиженията в образованието и обучението продължават са голямо предизвикателство за Италия. Съществуват големи регионални различия в придобиването на основни умения, като процентът на преждевременно напускащите училище е доста над средния за Съюза (13,5 % спрямо 10,3 % през 2019 г.), най-вече при родените извън Съюза ученици (33 %). В контекста на ограниченията на мобилността съществува опасност регионалните и териториалните различия да се изострят. С оглед на това особено важно е да се инвестира в дистанционното обучение, както и в цифровата инфраструктура и уменията на преподавателите и учещите. Освен това в Италия делът на висшистите в областта на науката и инженерството е по-малък в сравнение със средния за Съюза, а процентът на завършилите висше образование продължава да е много нисък (27,6 % през 2019 г.). Освен това италианските предприятия инвестират по-малко в обучението на своите служители, свързано с информационните и комуникационните технологии, в сравнение с държавите в сходно положение. Слабото участие на нискоквалифицирани възрастни в дейности за обучение също буди безпокойство, като се има предвид, че броят на работните места, за които се изисква ниска квалификация, постоянно намалява. Повишаването на квалификациите и преквалификацията са по-важни от всякога, за да могат работниците да придобият търсените на пазара на труда умения и за да се стимулира справедливият преход към по-цифровизирана и устойчива икономика.

(20) Кризата засили необходимостта от подкрепа за достъпа на предприятията до финансиране. Италия прие няколко схеми за подпомагане на потока от ликвидни средства за предприятията, включително съгласно Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19[8]. Ефективното прилагане на такива схеми, включително чрез предоставени от банковата система гаранции, е от основно значение, за да се гарантира, че всички предприятия, и по-специално малките и средните предприятия (МСП), тези в най-засегнатите сектори и географски райони, както и иновативните предприятия, се възползват от тях. При изготвянето и изпълнението на тези мерки трябва да се вземе предвид устойчивостта на банковия сектор. Преките безвъзмездни средства и стимулите за пазарно финансиране могат също да подпомогнат ликвидността на МСП и на иновативните предприятия. Иновативните предприятия (които често нямат обезпечение) срещат повече затруднения при достъпа до кредитиране, а настоящата криза би могла да влоши тази ситуация. Отсрочването на данъци и на социалноосигурителни вноски, дължими на държавата, допринесе за подобряването на паричните потоци на предприятията. Въпреки това забавянията на одобрените плащания, независимо дали от администрацията към дружествата или между самите дружества, следва да се избягват, тъй като те ограничават ликвидността на всички предприятия, особено на малките предприятия.

(21) За да се стимулира икономическото възстановяване, ще бъде важно да се даде приоритет на готови за изпълнение публични инвестиционни проекти и да се насърчават частните инвестиции, включително чрез съответни реформи. Инвестициите в подкрепа на екологичния преход ще бъдат от особено значение

[8] ОВ C 91I, 20.3.2020 г., стр. 1—9.

за възстановяването и повишаването на устойчивостта в бъдеще. Италия е силно уязвима спрямо екстремните метеорологични условия и хидрогеоложките бедствия, в това число сушите и горските пожари. Трансформацията на Италия към неутрална по отношение на климата икономика ще изисква значителни частни и публични инвестиции в продължение на дълъг период от време, по-специално за производството на възобновяема енергия, енергийната инфраструктура, енергийната ефективност, наред с други области. В националния план на Италия в областта на енергетиката и климата са заложени инвестиции за борба с изменението на климата по линия на Зеления пакт. Те са от съществено значение за противодействие на заплахата, която представлява изменението на климата, като същевременно играят основна роля за възстановяването на Италия и повишаването на нейната устойчивост. Инвестициите по линия на Зеления пакт са от основно значение и за да се намали отражението върху човешкото здраве от замърсяването на въздуха в италианските градове, особено в басейна на река По. Осъществяването на инициативи за устойчива мобилност, като подновяването на флотата от автобуси на местния обществен транспорт, е пример за това как едновременно може да се работи за премахване на задръстванията и замърсяването на въздуха. Инфраструктурните недостатъци в управлението на водите и отпадъците, особено в южните региони, оказват въздействие върху околната среда и здравето, което води до значителни разходи и загуби на приходи за италианската икономика. В по-общ план устойчивостта спрямо изменението на климата е от значение за цялата инфраструктура, включително за здравната инфраструктура. За това са необходими стратегии за адаптиране. Преодоляването на предизвикателствата, свързани с околната среда и изменението на климата, като например хидроложките рискове, устойчивата градска мобилност, енергийната ефективност, кръговата икономика и промишлената трансформация представляват възможност за подобряване на производителността, като същевременно се избягват неустойчивите практики. Същевременно инвестициите в подобни проекти могат да допринесат за създаването на работни места и за трайното възстановяване след кризата. Програмирането на Фонда за справедлив преход за периода 2021—2027 г. би могло да помогне на Италия да преодолее някои от предизвикателствата, свързани с прехода към неутрална по отношение на климата икономика, по-специално на териториите, обхванати от приложение Г към доклада за страната за 2020 г.[9] Това ще позволи на Италия да използва този фонд възможно най-пълноценно.

(22) Ограниченията на движението на гражданите в контекста на COVID-19 подчертаха колко е важно да се инвестира в цифровизацията на икономиката и демонстрира значението на цифровите инфраструктури. Ниските равнища на цифровия интензитет и цифровите познания на предприятията в Италия, особено МСП и микропредприятията, им попречиха да се преориентират към електронната търговия и дистанционната работа и да предоставят и използват цифрови инструменти по време на изолацията. Инвестирането в цифровизацията и уменията чрез постоянно и навременно осъществяване на целенасочени национални политики е от съществено значение за укрепването на моделите за електронен бизнес и за подпомагането на предприятията да се адаптират към променящите се условия, както и за повишаването на производителността и конкурентоспособността. Стана ясно, че достъпът до бърза и надеждна цифрова

[9] SWD(2020) 511 final.

инфраструктура е от съществено значение за осигуряването на основни услуги в държавното управление, образованието, здравеопазването и медицината и е определящ фактор за проследяването и контрола на епидемията. Италия все още изостава по отношение на покритието с оптичен интернет на сградите в селските райони. Следва да се приемат конкретни мерки за преодоляване на това изоставане, както и за допълнителното насърчаване на внедряването на този вид връзка.

(23) Добре функциониращата система за научни изследвания и иновации е резултат от непрекъснатата, последователна и основана на факти подкрепа за политиките, придружена от инвестиции и подходящ човешки капитал. Настоящата криза ясно показа, че бързият обмен на данни между изследователите, включително безплатният достъп до резултати и доказателства за потребителите и отворената наука, се нуждаят от допълнително укрепване. Отворената наука и сътрудничеството между научните среди и бизнеса са от решаващо значение за това резултатите от научноизследователската дейност, включително тези, необходими за намирането на ваксини и терапии, да се появят на пазара, което ще засили позициите на Италия в сектора на медицинската промишленост и развойна дейност.

(24) Ефективната публична администрация е от решаващо значение, за да се гарантира своевременното изпълнение на мерките, приети за справяне с извънредната ситуация и за подкрепа на икономическото възстановяване. Отпускането на социални помощи, мерките за ликвидност и авансовото финансиране на инвестициите и т.н., няма да са ефективни, ако са налице пречки в държавния сектор. Сред слабостите са продължителните процедури, включително гражданскоправните процедури, ниското равнище на цифровизация и недостатъчният административен капацитет. В контекста на значително увеличаване на публичните средства в подкрепа на икономическата дейност процедурите и проверките трябва да се провеждат бързо. Цифровизацията на публичните администрации беше неравномерна преди кризата. Степента на взаимодействие онлайн между органите и обществеността бе ниска. Продължава да бъде малък делът на административните процедури от компетентността на регионите и общините, които могат да бъдат започнати и изцяло завършени по електронен път. Кризата разкри и липсата на оперативна съвместимост на публичните цифрови услуги. За да може публичната администрация да взаимодейства по-ефективно с бизнеса, е необходимо да се подобрят и опростят секторните регулации, като същевременно се премахнат пречките пред конкуренцията. И накрая, ефективната правосъдна система е от основно значение за изграждането на икономика, която е в състояние да привлича инвестиции и да благоприятства развиването на стопанска дейност, и ще бъде решаващ фактор в процеса на възстановяване, способствайки също за ефективността на уредбите за оздравяване и възстановяване.

(25) Докато настоящите препоръки са насочени към справяне със социално-икономическото въздействие на пандемията и улесняването на икономическото възстановяване, специфичните за всяка държава препоръки за 2019 г., приети от Съвета на 9 юли 2019 г., обхващаха също реформи, които са от съществено значение за справяне със средносрочните и дългосрочните структурни предизвикателства. Тези препоръки продължават да бъдат актуални и ще продължат да бъдат наблюдавани през целия годишен цикъл на европейския семестър през следващата година. Това се отнася и за препоръките относно

свързаните с инвестициите икономически политики. Тези препоръки следва да бъдат взети предвид при стратегическото програмиране на финансирането по линия на политиката на сближаване за периода след 2020 г., включително за смекчаващи мерки и стратегии за премахване на мерките, свързани с настоящата криза.

(26) Мерките, приети от италианското правителство в подкрепа на домакинствата и предприятията, благоприятстват също запазването на капитализацията и устойчивостта на банковия сектор в настоящата трудна оперативна среда. Въпреки приетите мерки за смекчаване на последиците, включително пруденциалната гъвкавост, предоставена от банковите надзорни органи, кризата с COVID-19 засяга също качеството на банковите активи в целия Съюз и се очаква това да продължи през следващите седмици и месеци, включително в Италия. В резултат на това усилията за намаляване на необслужваните кредити са възпрепятствани, включително и поради забавянето на работата на съдилищата и на дейностите по преструктуриране на обезценени активи. В това отношение насърчаването на устойчиви решения за жизнеспособните кредитополучатели, засегнати от кризата, включително чрез избягване на правните автоматизми, е важна предпоставка за гарантиране на качеството на активите. Същевременно осигуряването на точно отчитане на влошаването на качеството на активите и на разумни кредитни стандарти може също да подпомогне функционирането на вторичния пазар на необслужвани кредити и да ограничи неблагоприятните ефекти за съществуващите инициативи по погасяване на необслужвани кредити.

(27) Ефективното предотвратяване и санкциониране на корупцията може да изиграе важна роля за гарантиране на възстановяването на Италия след кризата. Чрез прозрачност в публичния сектор, и по-специално чрез засилени проверки за корупция, могат да се предотвратят опитите на организираната престъпност за проникване в икономическата и финансовата среда, за нарушаване на процедурите за възлагане на обществени поръчки и, в по-общ план, за отклоняване на публичните средства, необходими за инвестиции. В същото време процедурите за възлагане на обществени поръчки следва да продължат да бъдат ефикасни, като се търси баланс между необходимостта от стриктно наблюдение и спазване на сроковете. Въпреки че в парламента се обсъждат всеобхватни реформи за рационализиране на наказателните производства, необходимото време за разглеждане на висящите дела пред наказателните апелативни съдилища продължава да бъде повод за безпокойство. Неотдавна Италия укрепи своята уредба за борба с корупцията, но е необходимо тя да бъде завършена, също и чрез санкционирането на лицата, заемащи изборни държавни длъжности, в случай на конфликт на интереси.

(28) Европейският семестър осигурява рамката за непрекъсната координация на политиките в областта на икономиката и заетостта в Съюза, която може да допринесе за постигане на устойчива икономика. . Гарантирайки цялостното изпълнение на препоръките по-долу, Италия ще допринесе за напредъка към постигането на ЦУР и за общите усилия за осигуряване на конкурентоспособна устойчивост в Съюза.

(29) Тясната координация между икономиките в Икономическия и паричен съюз е от основно значение за бързото възстановяване от икономическото отражение на COVID-19. Като държава членка, чиято парична единица е еврото, и предвид политическите насоки на Еврогрупата, Италия следва да гарантира, че нейните

политики са в съответствие с препоръките за еврозоната и са координирани с тези на останалите държави членки от еврозоната.

(30) В рамките на европейския семестър за 2020 г. Комисията направи цялостен анализ на икономическата политика на Италия и го публикува в доклада за държавата за 2020 г. Освен това тя направи оценка на програмата за стабилност за 2020 г. и на последващите действия във връзка с препоръките, отправени към Италия през предходните години. Комисията взе предвид не само тяхното значение за провеждането на устойчива бюджетна и социално-икономическа политика в Италия, но и тяхното съответствие с правилата и насоките на Съюза предвид необходимостта от засилване на цялостното икономическо управление на Съюза чрез принос на равнището на Съюза към бъдещите решения на държавите членки.

(31) С оглед на тази оценка Съветът разгледа програмата за стабилност за 2020 г., като становището му[10] е изразено по-специално в препоръка 1 по-долу.

(32) С оглед на задълбочения преглед, направен от Комисията, и на тази оценка Съветът разгледа [националната програма за реформи за 2020 г. и] програмата за стабилност за 2020 г. Настоящите препоръки отчитат необходимостта от справяне с пандемията и улесняване на икономическото възстановяване като първа необходима стъпка за коригиране на дисбалансите. Препоръките, които се отнасят изрично за макроикономическите дисбаланси, установени от Комисията съгласно член 6 от Регламент (ЕС) № 1176/2011, се съдържат в препоръки 1, 2, 3 и 4,

ПРЕПОРЪЧВА на Италия да предприеме през 2020 г. и 2021 г. следните действия:

1. В съответствие с общата клауза за дерогация, да предприеме всички необходими мерки за ефективно справяне с пандемията, поддържане на икономиката и подпомагане на последващото възстановяване. Когато икономическите условия позволяват това, да провежда фискални политики, имащи за цел постигането на разумни средносрочни фискални позиции и гарантирането на устойчивостта на обслужването на дълга, като същевременно стимулира инвестициите. Да повиши устойчивостта и капацитета на здравната система по отношение на здравните работници, критичните медицински продукти и инфраструктурата. Да подобри координацията между националните и регионалните органи.

2. Да осигури подходящо заместване на доходите и достъп до социална закрила, по-специално за работниците с нетипични форми на заетост. Да положи усилия за смекчаване на последиците от кризата за заетостта, включително чрез гъвкави схеми на работа и активно подпомагане на заетостта. Да положи усилия за подобряване на дистанционното обучение и уменията, включително тези в цифровата сфера.

3. Да осигури ефективното прилагане на мерките за предоставяне на ликвидност на реалната икономика, включително на малките и средните предприятия, иновативните предприятия и самостоятелно заетите лица, и да предотврати забавянето на плащания. Да даде приоритет на готови за изпълнение публични инвестиционни проекти и да стимулира частните инвестиции, за да се ускори икономическото възстановяване. Да съсредоточи инвестициите върху екологичния и цифровия преход, по-специално върху чистото и ефективно

[10] Съгласно член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета.

производство и използване на енергия, научните изследвания и иновациите, устойчивия обществен транспорт, управлението на отпадъците и водите, както и укрепването на цифровата инфраструктура, за да се гарантира предоставянето на основни услуги.

4. Да повиши ефикасността на съдебната система и ефективността на публичната администрация.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател